

Του **ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΡΕΖΑ ΧΟΣΣΑΪΝΙ**

Στις 26/7/2017, στο Μοναστηράκι, στο κέντρο της Αθήνας, γνώρισα τον κύριο Νασρουντίν Νιζαμή, τον διευθυντή Επικοινωνίας του περιοδικού Solomoni, για να του πάρω μια συνέντευξη σχετικά με τη ζωή του στο παρελθόν.

Θα σας παρακαλούσα να μας διηγηθείτε εν συντομία τη ζωή σας.

Είμαι ο Νασρουντίν Νιζαμή από το Αφγανιστάν, από την επαρχία Νανγκαράρ. Τελείωσα το Λύκειο στο Αφγανιστάν και έχω ήδη δουλέψει με Η/Υ και λογισμικό software, hardware και έχω επίσης εργαστεί ως ράφτης, γιατί από τότε που ήμουν παιδί ήθελα να πληρώσω μόνος τις σπουδές μου.

Για ποιους λόγους θελήσατε να ταξιδέψετε στην Ευρώπη;

Όπως οι περισσότεροι άνθρωποι στον κόσμο γνωρίζουν, στο Αφγανιστάν υπάρχουν πολλά προβλήματα ασφάλειας. Την εποχή που έφυγα, υπήρχαν προβλήματα ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα αλλά και προβλήματα έλλειψης ελευθερίας τόσο για τους άντρες όσο και για τις γυναίκες. Η βασική αιτία του ταξιδιού μου δεν ήταν οικονομικής φύσης, αλλά κυρίως η κόπωση από τη ζωή στο Αφγανιστάν και η έλλειψη βασικών αγαθών για να ζήσει κανείς καλά και να σπουδάσει. Εξήσα για ένα διάστημα στο Πακιστάν και εκεί ήδη βίωσα την εμπειρία του μετανάστη.

Αφηγηθείτε μας από την αρχή το ταξίδι σας στην Ευρώπη και τις δυσκολίες που αντιμετωπίσατε.

Το 2007, οι δύσκολες συνθήκες ζωής στο Αφγανιστάν με οδήγησαν στην απόφαση να αλλάξω τη ζωή μου. Ζήτησα από τον ξάδερφό μου που ζει στην Αγγλία να με βοηθήσει να πάω εκεί. Ξεκίνησα το ταξίδι μου με πρώτο μου σταθμό το Πακιστάν. Έπειτα, πέρασα παράνομα στο Ιράν, την Τουρκία και στο ελληνικό νησί της Σάμου, ακολουθώντας μια φρικτή θαλάσσια διαδρομή.

Για να φτάσω στην Ελλάδα από το Αφγανιστάν, πέρασα δύο μήνες σε διαδρομές δύσκολες και επικίνδυνες. Έμεινα 15 μέρες στον χώρο υποδοχής προσφύγων της Σάμου. Η ελληνική αστυνομία μου πήρε ψηφιακά δακτυλικά αποτυπώματα και μου

Ο Νασρουντίν Νιζαμή και η απίστευτη ιστορία του

Η ελπίδα ήταν αρκετή για να φτάσει ο Νασρουντίν εδώ που είναι σήμερα

έδωσε ένα χαρτί, σύμφωνα με το οποίο είχα περιθώριο ενός μήνα για να φύγω από την Ελλάδα. Αφού έμεινα λίγο καιρό στη Σάμο, έφτασα στην Αθήνα, την πρωτεύουσα της Ελλάδας.

Όμως, εκείνη την περίοδο δεν υπήρχαν πολλές οργανώσεις για τη βοήθεια των μεταναστών. Πέρασα μία εβδομάδα στους ξενώνες της Αθήνας και μετά πήγα στην Πάτρα για να περάσω στην Ιταλία. Όμως οι συνθήκες ήταν πιο δύσκολες εκεί. Για έναν μήνα, δεν υπήρχε κανένα μέρος για να κοιμηθώ και κρεβάτι μου έγιναν οι άκρες των δρόμων. Τελικά, έφτασα στην Ιταλία, κρυμμένος σε ένα φορτηγό μέσα σε ένα καράβι για 36 ώρες. Αγόρασα ένα εισιτήριο τρένου και έφτασα στη Γαλλία.

Πέρασα 15 μέρες σε ένα δάσος στο Καλέ και τελικά έφτασα στην Αγγλία. Εκεί ζήτησα άσυλο αλλά έπειτα από 8 μήνες, τον Ιού-

λιο του 2008, το αίτημά μου απορρίφθηκε εξαιτίας των δακτυλικών αποτυπωμάτων που είχα δώσει στην Ελλάδα. Με έστειλαν πίσω στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα άρχισα να δουλεύω χάρη σε έναν φίλο και άρχισα να μαθαίνω τη γλώσσα. Έναν χρόνο μετά, όμως, καθώς δεν ήμουν ευχαριστημένος από τις συνθήκες της ζωής, αποφάσισα με τον φίλο μου να φύγουμε από την Ελλάδα.

Ήταν Ιούνιος του 2009. Αλλά αυτή τη φορά, ακολούθησα τις διαδρομές μέσω ξηράς. Ξεκίνησα το ταξίδι μέσω των Βαλκανίων και αφού αντιμετώπισα προβλήματα, όπως επιθέσεις από ληστές στη Σερβία, την κλοπή των χρημάτων και τη σύλληψή μου από την αστυνομία, τελικά έφτασα στην Αυστρία. Μετά από πέντε μήνες, αντιμετώπισα το ίδιο πρόβλημα που είχα στην Αγγλία και με ξαναέστειλαν στην Ελλάδα.

Αυτή τη φορά, όμως, το πήρα απόφαση ότι θα μείνω στην Ελλάδα. Δούλεψα 20 μήνες σε ένα νησί. Βελτίωσα τα ελληνικά μου και αποφάσισα να πάω στην Αθήνα για να συνεχίσω τις σπουδές μου, όπου άρχισα να δουλεύω ως διερμνέας σε διάφορους οργανισμούς, όπως ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΙΟΜ) και το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (GCR). Έκανα σπουδές στην Ελληνική Ιστορία, Πολιτισμό και Γλώσσα.

Το 2015, για να βοηθήσω τους μετανάστες, δημιούργησα τον ιστότοπο «Refugee Welcome» και διαμέσου αυτού γνώρισα τον κύριο Φάνη, που είναι ο διευθυντής του διαδικτυακού ειδησεογραφικού πρακτορείου Solomoni και χάρη σ' αυτόν βρήκα δουλειά σε αυτό το περιοδικό. Στο περιοδικό Solomoni γράφουμε διάφορα άρθρα από διάφορες χώρες. Υπάρχουν εργαζόμενοι από πολλές χώρες, όπως το Αφγανιστάν, την Ελλάδα, το Πακιστάν, την Κίνα κ.λπ., που εργάζονται εθελοντικά.

Τελικά, αφού περάσατε πολλές και επώδυνες δοκιμασίες σε αυτές τις μεγάλες και κουραστικές διαδρομές, πώς είναι η ζωή σας τώρα;

Λοιπόν, τώρα είμαι ικανοποιημένος από τη ζωή μου. Ίσως δεν πέτυχα τον βασικότερο στόχο μου, αλλά με πολλή προσπάθεια, καθημερινά τον πλησιάζω όλο και περισσότερο.

Έχετε κάποια συμβουλή να δώσετε στους σημερινούς πρόσφυγες.

Η συμβουλή που θα τους έδινα είναι να μην απελπίζονται ποτέ και να προσπαθούν κάθε μέρα να φτάσουν στον στόχο τους με θετική σκέψη. Να παραδειγματίζονται από τα λάθη τους και να μην τα επαναλαμβάνουν.

.....
Ευχαριστούμε θερμά τον αγαπητό φίλο Νασρουντίν Νιζαμή για τον χρόνο που μας αφιέρωσε. Του εύχομαστε ό,τι καλύτερο.